

Český velmocenský komplex pozdního středověku (Království české v mezinárodní politice 80. let 15. století)

V době mezi uzavřením tzv. Olomouckých smluv a smrtí Matyáše Korvína (1478-1490) zůstala vláda českého krále Vladislava II. Jagellonského omezena jen na samotné Království české a síť českých lén v říši. V průběhu těchto let, která jsou ve starší české historiografii tradičně interpretována jako období nejhlubšího úpadku české státnosti (podle autora neprávem), proběhlo několik zásadních změn v zahraničně-politických vztazích, které podstatným způsobem ovlivňovaly vývoj celého českého soustátí až do přelomu 16. a 17. století. Jedním bylo prosazení nucené náboženské tolerance politickým rozhodnutím, bez ohledu na stavovisko církevních autorit (tzv. kutnohorský náboženský mír z roku 1485), dalším nastavení nových podmínek pro přijímání zahraničních šlechticů do české stavovské obce. Nejvýznamnější změnou se však stalo vyčlenění českých zemí z nově konstituované Římsko-německé říše (1486). V průběhu těchto jednání lze dobře dokumentovat povědomí o bývalém velmocenském postavení českého soustátí lucemburské doby, které i v této době stále ještě ovlivňovalo myšlení a rozhodování významných českých stavovských předáků.